

KISS LÁSZLÓ

A Kárász

Carassius, carassius,
dénár, garas, sestertius.
Értékem nem ezen mérem –
pikkely helyett aranyérem.
Giscard d’Estaing,
Giscard d’Estaing,
muss mir manchmal
nach zu essen.

Van aranyom,
van ezüstöm,
a kárászból
e két fajta
létezik.
Soha nem vé-
geztem munkát,
semmifajta
kétkezeit.
(Bazal, bizmut,
toxicitin,
kreol, kripli,
andezit.)
Giscard d’Estaing,
Giscard d’Estaing,
muss mir manchmal
nach zu essen.

De amúgy meg
bármiféle
munkát megcsi-
nálók egy a
lényeg, az, hogy:
tetsszen.
Ó, jaj, el ne csesszem!

Ó, jaj: el ne csszem!
Giscard d'Estaing,
Giscard d'Estaing,
muss mir manchmal
nach zu essen.

Aranykárász, ezüstkárász,
sose vagyunk éhenkórász,
akkor is, ha nincsen kérész.
(Rokonok vagyunk, de mások –
„csak a pontyon van bajusz”,
legyint gróf Carassius.)
Megrágom, ha kell, a nádat,
de a lárvát is szeressem.
Giscard d'Estaing,
Giscard d'Estaing,
muss mir manchmal
nach zu essen.

Magyar vagyok, nem latin,
tengerem a Balaton,
Eger, Miskolc, Zalavár:
Magyarország hazavár!
Mit nekem, te, zordon Bréma,
úgyis hazaúszom én ma.
Nem jó az sem,
nem jó ez sem,
vesszen Hamburg,
vesszen Essen!
Giscard d'Estaing,
Giscard d'Estaing.

Mielőtt azt hiszed, hogy nem,
kénytelen vagyok bevalla-
ni, hogy pikkelyes vagyok.
Pikkelyes, meg elég zömök,
bár ma ez már nem divat –
csókold meg a kukimat.
(Most egy kicsit hazudtam,
lévén I am kukitlan.)
Giscard d'Estaing,

Giscard d'Estaing,
muss mir manchmal
nach zu essen.

Életterem banális,
csatornák meg kanális,
ez a langyos, ez a fasza,
feszült vagyok, kicsit laza.
A felszínen békalencse,
nem jó fent, és
nem jobb lent se.
Giscard d'Estaing,
Giscard d'Estaing,
muss mir manchmal
nach zu essen.

Curaçao és kenyérbél,
giliszta, és ebédnél
egy kis plankton,
egy kis hínár,
talizzunk a régi hídnál,
jó a sodrás, jó az áram,
folytathatnánk este nálam!
Giscard d'Estaing,
Giscard d'Estaing,
muss mir manchmal
nach zu essen.